

Ikt. sz.: NBB-41/110-2/2020.

NBB-14/2020. sz. ülés
(NBB-46/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzetbiztonsági bizottságának**
2020. december 9-én, szerdán, 8 óra 04 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása</i>	<i>5</i>
<i>Szijjártó Péter expozéja</i>	<i>5</i>
<i>Kérdések, válaszok</i>	<i>11</i>

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Tájékoztató az Információs Hivatal 2020. I. félévi tevékenységéről
(Zárt ülés!)
3. Tájékoztató a 2019. évi haditechnikai külkereskedelmi engedélyezési tevékenységről és haditechnikai külkereskedelmi forgalomról
(Zárt ülés!)
4. A belügyminiszter, a Nemzetbiztonsági Kabinet elnöke által benyújtott, a közbeszerzésekről szóló törvény hatálya alóli mentesítés iránti kérelmek megtárgyalása (NBB-41/107-1/2020., NBB-41/112-1/2020.)
(Zárt ülés!)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Stummer János (Jobbik), a bizottság elnöke

Halász János (Fidesz), a bizottság alelnöke

Hubay György (Fidesz)

Lezsák Sándor (Fidesz)

Móring József Attila (KDNP)

Dr. Molnár Zsolt (MSZP)

Ungár Péter (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Móring József Attila (KDNP) Halász Jánosnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter

Megjelentek

Vargha Tamás államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

Domján László kabinetfőnök (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

Bunford Zsolt főigazgató (Információs Hivatal)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

STUMMER JÁNOS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok mindenkinek! Ezennel a Nemzetbiztonsági bizottság 2020. december 9-ei ülését megnyitom.

Tisztelettel üdvözlök minden megjelentet, különös tekintettel Szijjártó Péter miniszter urat.

A jelenléti ív itt van előttem. Ezek szerint hatan jelen vagyunk a bizottság hét tagja közül, Móring képviselő urat pedig Halász János alelnök úr fogja helyettesíteni a következő percekben, amíg képviselő úr ide nem ér.

Most az előzetesen kiküldött napirendi javaslatról határozunk. A napirendi javaslat öt napirendi pontot tartalmaz: Szijjártó Péter miniszter úr éves meghallgatása, az Információs Hivatal 2020. I. félévi tevékenységéről szóló beszámoló és a 2019. évi haditechnikai beszámoló megtárgyalása, valamint döntés közbeszerzési mentesítési kérelmekről, továbbá az egyebek napirendi pont.

Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki egyetért ezzel a napirendi javaslattal. (Szavazás.) Egyhangú igen. Köszönöm szépen.

A miniszter úr meghallgatását nyílt ülésen kezdjük. Amennyiben indokolt a zárt ülés, elrendelése szükséges az elhangzott minősített adatok, valamint az egyéb védendő adatok miatt, kérem, hogy azt miniszter úr legyen kedves előzetesen jelezze felém, és akkor megszavaztatjuk a bizottságban ezt a dolgot. Amennyiben erre kerül sor, akkor az ülésünket a földszint 93. számú teremben fogjuk folytatni.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása

Tehát az elfogadott napirendünk szerint a miniszter úr éves meghallgatása következik az Országgyűlésről szóló törvény 41. §-a alapján. Átadom a szót a miniszter úrnak. Öné a szó, parancsoljon!

Szijjártó Péter expozéja

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Először is azzal a metodológiai kérdéssel szeretném kezdeni, hogy a felszólalónak is kötelező-e a maszk viselése, vagy a felszólaló leveheti a maszkot.

ELNÖK: Leveheti.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Nagyon szépen köszönöm. Akkor innentől kezdve a felelőtlenségemet a bizottsági elnök jóváhagyásával követtem el. Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a rugalmasságukat az ülés időpontjának meghatározásában, és köszönöm a türelmüket is.

Az a világvilág, amely itt van velünk most már jó egy esztendeje, felgyorsította mindazokat a változásokat, amely változások az elmúlt esztendőben egy új világrend kialakulása irányába mutattak. Igaz volt ez mind politikai, mind gazdasági aspektusból, a világvilág azonban ezeket a változásokat még inkább felgyorsította, és azt gondolom, mára mindenki számára világossá vált, hogy ez az új világrend, amelyben élünk, egyrészt nem túlzásként kapja meg ezt a megnevezést, másrészt pedig olyan új kihívásokkal állítja szembe a világ országait, nemzeteit, a politika és a gazdaság

szereplőit, amelyekre vagy nem számítottunk, vagy nem számítottunk ilyen gyorsasággal, sebességgel. Ezek a kihívások részben új típusúak, de részben a régiiek, amelyek azonban szintén új megvilágításba kerülnek, és még súlyosabbá váltak ahhoz képest, mint ahogyan a világjárvány előtt azokkal szembesültünk.

Ha megengedik, tisztelt képviselőtársaim, akkor hat ilyen kihívást szeretnék említeni, és elnök úr ülés elején tett felvetésére azt tudom mondani, hogy ezekről mindenképpen tudok nyilvános ülésen beszélni, utána beszélnék egy kicsit az Információs Hivatal tavalyi eredményei közül azokról, amelyek kiállják a nyilvánosságna is a próbáját. És mivel van egy olyan napirendi pont elnök úr tájékoztatása alapján, ahol kifejezetten az IH elmúlt időszakos teljesítményéről fognak beszélni a képviselőtársaim, arról majd az IH új főigazgatója fog önöknek számot adni; azt már inkább zárt ülés keretében javasolnám megtartani, de nyilván elnök úr ezt majd szavazásra bocsátja. Amit én itt elmondanék majd a bevezetőm második felében, az az IH modernizálásáról szóló tervekre vonatkozna, amelyek, azt gondolom, ebben a formában megoszthatók így itt is önökkel és a nyilvánossággal. Amennyiben nem úgy lesz, akkor majd esetleg a főigazgató úr valamilyen alig látható metakommunikációs jellel véget vet a felszólalásomnak.

A hat kihívásról, ha megengedik, röviden. Először is, ami a gazdaságot illeti: kialakult egy globális verseny a kapacitások újraelosztásáért. Tekintettel arra, hogy a világjárvány nemcsak egészségügyi, hanem gazdasági kockázatokkal is jár, ennek nyomán számos gazdasági szereplő arra kényszerült, hogy leépítse a kapacitásait, visszafogja a tevékenységét, bezárja a gyárat, elbocsássa a munkavállalóit, azonban az világossá vált, hogy nincs automatizmus, tehát nem automatikusan épülnek vissza inverz módon azok a kapacitások, amelyek leépültek, hanem egy komoly verseny indult meg, ami arra alapul, hogy a gazdasági szereplők nyomás alá kerültek, hogy a tevékenységüket az eddigieknél hatékonyabban szervezzék meg.

Ez jelent egyrészt magasabb színvonalú munkát, másrészt pedig alacsonyabb vagy észszerűbb költség szintet. Ebből fakadóan aztán a gazdasági szereplők elkezdtek vizsgálni azt, hogy részben a saját hálózatukon belül, részben azon kívül hol lenne érdemes a bezárt kapacitásokat újrainyitni. Ez a globális verseny olyan, amely Magyarország számára kedvező, hiszen az elmúlt esztendőben nem véletlenül döntöttük meg évről évre a Magyarországra érkező beruházások értékét. A magyar beruházási környezet kifejezetten alkalmas arra, hogy a bezárt kapacitások Magyarországon nyíljanak újra, tehát a máshol bezárt kapacitások Magyarországon jöjjenek létre. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy ezzel a célkitűzéssel nemcsak mi rendelkezünk, hanem rajtunk kívül sokan, majdhogynem mindenki, és mindenki azt gondolja magáról természetesen, hogy a legjobb körülményeket biztosítja. Ezért itt van egy komoly verseny, amely versenyben mindenki bevet különböző eszközöket. Ilyen eszköz a pénzügyi támogatás, a beruházási ösztönzés, a képzési támogatás; meg ilyen eszköz az is, amilyen kérdésekről ez a bizottság értekezni szokott. És ebben a versenyben mi igyekszünk a győztesek közé tartozni, és talán figyelemmel követték, hogy az elmúlt hetekben több nagy beruházásról szóló bejelentésre került sor, amelyek részben már a világ más pontjain bezárt kapacitások Magyarországra történő áthelyezését jelentették.

És van itt még egy fontos fejlemény, hogy a tőkeáramlás a néhány esztendővel ezelőtti állapothoz képest nem egy-, hanem kétirányú. Tehát amíg, mondjuk, 2007-ben a világon végrehajtott valamennyi beruházás 18 százalékát finanszírozták keleti tőkéből, addig tavaly már 45 százalékát. Tehát a kiegyensúlyozódás irányába mutat erőteljesen ez a folyamat, ami azt jelenti, hogy az Európában megjelenő keleti tőkéért

is van egy jelentős verseny, és ez a keleti tőke kifejezetten magas technológiai színvonalat képvisel, azt mindenki meg akarja szerezni, azok is, akik kommunikációs szinten a keleti országokat folyamatosan kritizálják és támadják; általában ők a legádázabb ellenfeleink akkor, amikor az ezen országokból érkező beruházásokért kell versenyezni. Tehát itt is minden eszköz bevetésén el kell gondolkodni.

Ez az első kihívás tehát, amelynek nemzetbiztonsági és a Nemzetbiztonsági bizottság hatáskörébe tartozó eszközökkel is meg kell felelni.

A második kihívás az nyilvánvalóan a pandémiához kapcsolódik, abban a tekintetben, hogy a világjárvány a világ számos pontján állít elő olyan nehéz körülményeket, amelyek arra sarkallják az embereket még inkább az eddigiekhez képest, hogy induljanak útnak. Hiszen ahol amúgy sem voltak, mondjuk, az egészségügyi ellátórendszerek a legjobb formában, ahol a higiéniai körülmények amúgy is kihívásokkal küzdöttek, ott ez a világjárvány olyan körülményeket állított elő, amely a migráció kiváltó okai között hirtelen az élre ugrott. Itt nyilvánvaló, hogy a migrációs hullámok az eddigi biztonsági és kulturális fenyegetésen túl egészségügyi fenyegetést is jelentenek, hiszen kontrollálatlan hullámokban nem gondolom, hogy nagyon magas lenne az aránya azoknak, akik az elmúlt 48 órában két PCR-tesztet csináltattak. Ezért aztán meg kell akadályozni azt, hogy ezek a migrációs hullámok Magyarországra, Magyarország közelébe elérjenek. Már a migrációs hullámok kiindulási pontjait detektálni kell; detektálni kell a folyamatokat, amikor a migrációs hullámok úton vannak, annak érdekében, hogy kellőképpen és időben fel tudjunk készülni azok kivédésére.

A harmadik kihívás ahhoz kapcsolódik, hogy az életnek egyre nagyobb része került át a digitális térbe. Tehát a home office, a teleworking, az otthoni munka, az oktatás digitális térbe történő átkerülésével nyilvánvalóan mindenki sokkal több időt tölt a virtuális térben, amely viszont lehetővé teszi az extrém ideológiák terjesztését egyre könnyebben és gyorsabban. A terrorszervezetek ezt jól láthatóan ki is használják, tehát a radikalizálódás és a digitális tér használata szorosan összefüggenek egymással. Emellett pedig a kiberbiztonsági kérdések újra megjelennek. Ezt majd a jövő évi modernizációs tervek között szeretném megemlíteni.

A negyedik, amelyből szintén feladat van, illetve kihívásként értelmezendő, az az Európai Unió jövőjéről folyó élesedő vita. És itt most nem akarnék a brüsszeli napirendi pontokba belecsapni, mert nem az integrációs bizottság ülésén vagyunk, hanem inkább a közvetlen földrajzi szomszédságunk oldaláról közelíteném meg ezt a kérdést. Ugye, itt élünk a Nyugat-Balkán szomszédságában, amely Nyugat-Balkán többször volt már a világtörténelem során olyan eseménysorok kiváltója vagy bölcsője, amelyeket jobb lett volna elkerülni. A Nyugat-Balkán stabilitása, békéje, nyugalma és fejlődése Magyarország kiemelt nemzeti érdeke, ezért nyilvánvaló, hogy a Nyugat-Balkán európai és euro-atlanti integrációját nekünk minden eszközzel segíteni kell. A nyílt eszközök között szeretném említeni azt, hogy a Nyugat-Balkán valamennyi országának kormánya mellett dolgozik legalább egy, de van, hogy kettő, a Külgazdasági és Külügyminisztériumból delegált szakértő, aki az integrációs folyamatokat segíti.

Az látszik, hogy itt a NATO eredményesebb, mondhatnám azt is, hogy a NATO 3:0-ra vezet az EU-val szemben, hiszen a NATO három nyugat-balkáni országot tudott már integrálni, az EU pedig még egyet sem. (*Móring József Attila megérkezik az ülésre.*) Én azt gondolom, hogy nekünk kiemelt nemzeti érdekünk a Nyugat-Balkán stabilitása, és kiemelt nemzeti érdekünk az is, hogy pontosan tudjuk, hogy mi zajlik, mi készül vagy mi készülhet ezen földrajzi szomszédságunkban.

Ötödik pontként szeretném megemlíteni azt a kockázatot, amelyet az jelent, hogy az Európai Unió földrajzi szomszédságában lévő konfliktusok közül az idejében egyik sem haladt a megoldás vagy a nyugalom irányába. Gondoljanak bele, a líbiai, a szíriai, a közel-keleti helyzet, az észak-afrikai vagy éppen az annál délebbi területeken fejüket felütő válságok közül igazából egyetlen pozitívumot tudunk megemlíteni: Trump elnök védnöksége alatt Izrael megállapodott kapcsolatainak normalizálásáról az Egyesült Arab Emírátsúkkal, Bahreinnel, majd később Szudánnal. De ezenkívül sajnos pozitív fejleményről nem tudunk beszámolni az Európai Unió szomszédságában, amely a kontinens biztonságát egyértelműen negatívan befolyásolja. És azért szerintem az már mindenki számára világossá vált, hogy míg a mi gyerekkorunkban, 20-22 vagy 30 évvel ezelőtt, ha a híradóban néztük a közel-keleti szomorú fejleményeket, akkor mindenki meg volt róla győződve, hogy ennek aztán semmilyen hatása nem lehet Magyarországra meg Európára, míg ma a közel-keleti események szinte azonnali, közvetlen biztonsági kockázatot jelentenek Európa számára.

Végül hatodikként szeretném idehozni azt a kihívást és azt a feladatot, amely ennek a bizottságnak az érdeklődési körébe tartozik, amely abból fakadt, hogy a mi esetünkben a nemzet és az ország határai nem esnek egybe, és ebből fakadóan nemzeti közösségeink élnek az országhatár túloldalán is. Azt láthatjuk, hogy egyes országokkal sikerült olyan kapcsolatrendszer kiépíteni, amelynek nyomán az ott élő magyar nemzeti közösségre erőforrásként tekintenek, bevonják a mindennapi döntéshozatalba, az adott magyar nemzeti közösség erősödésére pozitívként tekintenek. De vannak sajnos olyan országok is, ahol a kormányzati politika szíve közepében van a magyarokkal szembeni uszítás, a magyar nemzeti közösség folyamatos nyomás alatt tartása. Nyilvánvalóan a magyar nemzeti közösségek megerősödése nem minden esetben vált ki szimpátiát, és ebből fakadóan, bizony, nekünk feladataink vannak, hiszen a magyar nemzeti közösségeket meg kell védeni. Minden magyar felelős minden magyarért, ez a magyar kormány nemzetpolitikájának az alapja.

És itt volt egy olyan kérdés, amelyről, ha jól emlékszem, akkor legutóbb talán a Gazdasági bizottság ülésén beszéltünk, Ungár képviselő úr felvetésére. Talán ebben a kormányzati ciklusban vagy akár mondhatnám azt is, hogy az elmúlt tíz-tizenegy esztendőben talán az egyetlen olyan kérdés volt, ahol a parlamenten átívelően minden párt egyetértett, ez pedig az, hogy Kárpátalján a magyar nemzeti közösséggel szemben elkövetett agressziót nem lehet szó nélkül hagyni, meg kell védeni a kárpátaljai magyarságot. És ebből a szempontból a külpolitikánk során mindvégig magunk mögött tudhattuk a parlament valamennyi pártjának támogatását, amit ezúton is szeretnék megköszönni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor néhány szóban szeretnék az Információs Hivatal kapcsán néhány tervről és tényről önöknek beszámolni. Az önök számára már világossá vált, hogy új főigazgató áll az Információs Hivatal élén, Bunford Zsoltot önök már meghallgathatták, remélem, hogy az együttműködés tekintetében a képviselőtársaim elégedettek lesznek főigazgató úr munkájával. Én azt kértem a főigazgató úrtól, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság valamennyi kérését a jogszabályok keretein belül a lehető leggyorsabban igyekezzen teljesíteni. Amennyiben képviselőtársaim munkájához szükség van az Információs Hivaltól anyagokra, segítségre, információra, akkor természetesen állunk az önök rendelkezésére.

Azt tudom önöknek mondani, hogy az idei évben az IH érdemben tudta segíteni ismételten a kormányzati döntéshozatalt. Ha szabad számokat mondani, remélem, az nem képezi titok tárgyát... (*Bunford Zsoltra néz.*) - még nem tudod -, 737 kormányzati tájékoztató anyag készült eddig. És természetesen itt nem a mennyiségről, hanem sokkal inkább a minőségről van szó. De ezt csak azért szeretném idehozni, mert a mostani világjárvány által terhelt időszakban a személyes kapcsolattartás elnehezült, ami az Információs Hivatal által ellátott munkának egy viszonylag fontos, mondjuk úgy, alapköve. Ennek ellenére a hivatal munkájának érdemi hozzájárulása a kormány döntéseihez nem maradt el.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy úgy vágtunk neki a 2020-as esztendőnek, hogy 15,5 milliárd forintból fog gazdálkodni az Információs Hivatal; ez mostanra 17,5 milliárd forintra nőtt. Ennek alapvetően két oka van. Egyrészt: az előterjesztésekre a kormány úgy döntött az év közepén, hogy 60 fővel megnöveli az Információs Hivatal létszámát. Én még majd szeretnék javaslatot tenni a következő időszakban arra nézvést, hogy ezt a létszámot emeljük tovább. Ha megnézzük a baráti és vetélytárs, de mindenképpen a régióban elhelyezkedő országok struktúráit, akkor én azt gondolom, hogy helyes volna még majd további bővítésről döntést hozni. Tehát egyrészt ez okozta a költségvetés növekedését, másrészt pedig az, hogy a kormány a tavalyi év végén döntött arról, hogy a hivatásos állományú szolgálatban dolgozókat megillető bér 10 százalékkal nő. Ezt is beépítettük a költségvetésbe idén január 1-jei hatállyal mint egy kiegészítő juttatás.

Volt néhány eszközbeszerzésünk az idei esztendőben, azonban, elnök úr, azt szeretném öntől kérni, hogy itt két fontos eszközbeszerzésről majd a főigazgató úr hadd adjon önöknek egy szakmai tájékoztatást az ülés zárt részén; ezen beszerzések természetesen a jóváhagyással, utasítással történtek. Erről részben már volt szó egyébként itt a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, ha más nem, akkor a közbeszerzési ügyek rendezése érdekében, ugyanakkor azt szeretném kérni, hogy a főigazgató úr hadd számoljon be ennek a két eszköznek a pontos mibenlétéről majd a zárt ülésen.

Szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy két központot is létrehoztunk az idei esztendőben. Egyrészt egy oktatási központot, a „hírszerző akadémia” kifejezést még azért nem használnám, mert ezzel még várjunk, de egy oktatási központot. Ez az oktatási központ arra hivatott, hogy azon új típusú kihívások kezelésére megtanítsa a jövő hírszerzőit, amely új típusú kihívások alapvetően abból a hat pontból erednek, amelyeket az elején már elmondtam önöknek. Másrészt két héttel ezelőtt egy új kríziskezelő központot adtunk át, ahol pedig lehetőség van arra, hogy 24 órán belül a beérkező adatok elsődleges feldolgozása megtörténjen, együtt azzal, hogy amennyiben szükség van azok azonnali továbbítására, az is meg tud történni. A Nemzetbiztonsági bizottság tagjait, kérem, engedjék meg, hogy tisztelettel invitáljam arra, hogy mind az oktatási központot, mind a kríziskezelő központot tekintsék meg. Ha elnök úr azzal egyetért, akkor a jövő év elején egy kihelyezett bizottsági ülés keretében megismerkednének az új kríziskezelő központtal, és akkor lehet, hogy az segítené az önök munkáját is.

Szeretném önöknek elmondani azt is, hogy kifejezetten törekszem, törekszünk arra, hogy a nemzetközi együttműködés hatékony legyen. A külföldi partnerszolgálatokkal, azok közül legalábbis néhányal szoros az együttműködés. A személyes találkozások korlátozottsága dacára is kétezret megközelítő információt kaptunk partnerszolgálatoktól az év folyamán. Mi is adtunk majdnem ezret, tehát jó szaldóval zártunk, de nyilván itt sem a mennyiség, hanem a minőség a lényeg.

Végezetül, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, szeretnék néhány tervről beszámolni önöknek, amelyek közül néhányat itt is meg tudok említeni, néhányat pedig majd szakmailag a főigazgató úr ki fog bontani önöknek a zárt ülésen.

A műholdas ellenőrzési képességek fejlesztése nem várthat magára, ezért ezt a jövő esztendőben meg fogjuk tenni. Ehhez kapcsolódik egy olyan ellenőrző képességnek a fizikai megteremtése, amelyről a főigazgató úr fog önöknek szintén beszélni a zárt ülésen.

Szeretném önöknek elmondani azt, hogy a miniszterjelölti meghallgatásomon ez felmerült elég hangsúlyosan, több kérdést is kaptam ebben a tekintetben, hogy a gazdasági típusú hírszerzés folytatása kifejezetten a fókuszunkban van. A gazdasági típusú hírszerzés alatt én a beruházások Magyarországra történő hozatalának a támogatását értem. Mivel globális verseny van a kapacitások újraelosztásáért, azt hiszem, nem nagyon kell részleteznem, hogy ez miért fontos.

Az aktív befolyásolási képességek további fejlesztésére is van egy konkrét tervünk, amelyről szintén önök a mai nap folyamán tájékoztatást fognak kapni. A papíron rendelkezésre álló adatvagyonnak a digitalizálását is megkezdjük, és szeretném, ha a jövő évben ezt be is tudnánk fejezni. Ehhez a számítástechnikai alapinfrastruktúra modernizációjára is szükség van, az erre vonatkozó forrásigényt be fogjuk terjeszteni.

Önök már jártak az Információs Hivatalban, tehát láthatták, hogy fizikailag az ingatlan nincs a legjobb állapotban lévő budapesti ingatlanok között, ezért a mára elkerülhetlenné vált felújítási, karbantartási, a működés szempontjából nélkülözhetetlen munkákat részben már el is kezdtük, jövőre pedig itt egy nagyobb sebességi fokozatba fogunk kapcsolni.

Végezetül pedig szeretném önöknek elmondani azt, hogy a külképviseleti biztonsági zónák biztonságtechnikai védelmét az Információs Hivatal látja el a vonatkozó jogszabályok értelmében, de ezek már több mint 20 éves rendszerek, ezért az „elavult” kifejezés szerintem helytálló. Ezért ezeket a biztonságtechnikai védelmet szolgáló rendszereket is le fogjuk cserélni újakra.

Végezetül pedig szeretném önöknek elmondani azt, hogy a minősített adatok kezelésére vonatkozó jogszabályok értelmében 2022. év végéig a fizikai és elektronikus biztonsági feltételeket egy módosított formában kell megteremteni. Természetesen ennek a törvényi kötelezettségnek is meg fogunk felelni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni az együttműködésüket, köszönöm az együttműködésüket az Információs Hivatallal. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy az Információs Hivatal új vezetése áll az önök rendelkezésére, természetesen a képviselői munkájuk és a bizottsági munkájuk segítése érdekében, és amennyiben a képviselő urak és az elnök úr lehetőséget adnak, azt javaslom, hogy január második felében, nem sértve természetesen a bizottság integritását és szuverenitását - mindjárt mondom, hogy miért ezt javaslom -, kerüljön sor egy kihelyezett ülésre az Információs Hivatalban, ahol túl azon, hogy a kríziskezelő központot a képviselőtársaim meg tudják tekinteni, szívesen adnék tájékoztatást zárt körben azokról a modernizációs folyamatokról, amelyeket itt próbáltam szórmentén említeni, és majd a főigazgató úr nyilván fog ezekről a zárt ülésen technikai információkat közölni. Addigra lesz az IH modernizálásáról szóló program olyan állapotban, hogy konkrét költségelemekkel, menetrenddel, időpontokkal, konkrét technikai részletekkel fogunk tudni szolgálni. Ha a bizottság igényt tart rá, akkor január második felében szívesen adok majd minderről önöknek személyesen tájékoztatást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a beszámolót, miniszter úr. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e valakinek kérdése az elhangzottakkal kapcsolatban. *(Jelzésre:)* Alelnök úr, parancsoljon!

Kérdések, válaszok

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen az alapos beszámolóját, nagy tisztelettel és örömmel hallgattam. Egy tartalmi megjegyzésem lenne az elmúlt évvel kapcsolatosan és egy konkrét kérdésem is.

A tartalmi megjegyzés egyfajta megnyugtató is. Miniszter úr jelezte, hogy a bizottság és az Információs Hivatal együttműködése reményei szerint jól működik. Szeretném visszajelezni, hogy igen. Az elmúlt évben, mint ahogy egyébként korábban is, a bizottságunk és a hivatal együttműködése példaértékű volt, rendelkezésünkre álltak mindig, tudunk az ottani fejlődésről, fejlesztésről, és azt a fajta ellenőrző feladatot, ami a parlamenti bizottságé, mindig zökkenőmentesen el tudtuk látni, rendelkezésünkre álltak. Ez egy visszajelzés nyilván miniszter úr felé is.

Ha megengedik, itt szeretném megköszönni Czukor József munkáját is, hiszen az előző évben ő volt a főigazgató.

Miniszter Úr! Még egy dolgot szeretnék mondani, és nagyrabecsülésemet kifejezni önnek és a tárcájának e kapcsán: ahogy a vezetőváltás megtörtént, szerintem az példaértékű, nagyon zökkenőmentes volt és emberi is egyúttal, ha szabad ilyen mondani egy ilyen hivatalnál. Az elmúlt időszakban történtek meg a meghallgatások, azoknak az előkészítése, ahogy az lezajlott, annak az emberi és a szakmai alapossága megnyugtató volt. És nagyon megnyugtató számunkra az, hogy Bunford Zsolt személyében főigazgató-helyetteség után egy olyan tapasztalt ember került az IH élére, aki által a munka folyamatos, a munka alapos, szakszerű és a törvényeknek megfelelő. Erről meggyőződünk korábban is, és ez nagyon fontos számunkra, nyilván ez így is marad a következő évben meg azt követően is.

A kérdésem egy konkrét dolog. Mindennap halljuk, minden hétvégén különösen, hogy a déli határkerítést hogyan, s mint támadják a migránsok. Ez a nyomás az elmúlt időszakban sem csökkent. Látjuk azt, hogy a nyugat-balkáni migránsútvonal továbbra is élő, és Magyarországot és Európát szorongató. Elindulnak Törökországból, és itt, a magyar határon próbálnak bejutni Európába. Mi ezt nagyon helyesen nem engedjük. Nagyszerű munkát végeznek azok, akik ott vannak a határon, nagyon helyes, hogy áll a kerítés, de nyilván nemcsak erre van szükség, amikor meg akarjuk állítani ezt a folyamatot, hanem sok minden másra, például a diplomácia területén is komoly munkára. Miniszter úr tegnap még Törökországban volt, legalábbis a hírekben én ezt láttam, ahol szóba került nyilván, és a hírekben ön el is mondta, hogy ott van még négy millió migráns. Van egy megállapodás Európa és Törökország között, amit Európa nem feltétlenül teljesít olyan gyorsasággal és örömmel, ahogy azt kellene, miniszter úr, tudna arról beszélni akár itt a nyílt ülésen is részletesebben, hogy mit érzett a török tárgyalópartnereken, meddig tartják még ezt a helyzetet? Ahogy látjuk, Európa ebben az értelemben Törökország kezében van, ha ott elengedik azt a négy millió embert, akkor igen komoly helyzet alakulhat ki a magyar határon. Pedig tudjuk, hogy a mostani helyzet is milyen megfeszített. Hogy érzékeli, főleg itt az új európai migrációs elképzelések kapcsán, amelyek jó 10 napja láttak napvilágot, milyen a török álláspont, mi az, ami megosztható nyilvános ülésen velünk, és ha kell, akkor zárt ülésen is e kapcsán? Erre lennék kíváncsi, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e még kérdés? *(Jelzésre:)* Ungár képviselő úr. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Az első, amit miniszter úrtól kérdeznék, aztán, ha erre zárt ülésen tud válaszolni, akkor értelemszerűen az is rendben van, hogy Romániában választások voltak, és bekerült egy olyan párt az országgyűlésbe, amely szerintem a hét eufemizmusa, hogy magyarellenesnek nevezem, az lenne a kérdésem, hogy ezzel kapcsolatban az Információs Hivatal vagy a Külügyminisztérium tud-e bármilyen tájékoztatást adni.

A másikat pedig... - feltételezem, hogy erre zárt ülés keretében kerül válasz, de az előző időszakban Brüsszelben folyt magánrendezvény és egy fideszes európai parlamenti képviselő, egy alkotmánybíró családtagjával kapcsolatban milyen védelmi hibák történtek? Illetve hogy fordult elő az, hogy az Információs Hivatalt felügyelő miniszter a sajtóból értesült arról, hogy egy EP-képviselővel szemben rendőrségi eljárás van? Erről szerintem fontos lenne tájékoztatni a bizottságot. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Molnár képviselő úr, parancsoljon!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelettel, miniszter úr, nyilván, ha ez a meghallgatás néhány héttel előbb következik be, akkor a fókusz nyilván máshová helyeződött volna. De hogy jóval kezdjem én is: az RMDSZ mögött összejött együttműködés, összefogás remek teljesítmény volt, és ebben nyilván - kisebb diplomáciai vihart is aratva - a magyar Külügyminisztériumnak és a magyar kormánynak volt szerepe. Ez azon kevés sikerek közé tartozik, ami kétségtelenül a magyar kormány egyik pozitív fejleménye volt. Nem sok ilyen van. Viszont itt azt szeretném én is miniszter úrtól kérdezni - kicsit kapcsolódó kérdésként -, hogy valóban a kissé meglepetésszerűen összegrundolt magyar- és mindenellenes, mert nyilván a létszám miatt elsősorban magyarellenes, de a hatályos román törvényeket is kifeszítő vagy azokkal szemben is működő pártnak a jövőképevel kapcsolatosan akár az Információs Hivatalnak, akár a Külügyminisztériumnak milyen információi vannak, Románia és Moldávia közötti unió önmagában a nemzetközi jogba ütközhet-e, van-e olyan probléma, ami ennek a pártnak a létét, mondom, a hatályos román törvények és az európai uniós jogelvek alapján is ellehetetlenítené, tehát ebben van-e valamiféle mozgástere akár azoknak a jó érzésű román pártoknak vagy az RMDSZ-nek vagy a magyar diplomáciának, no pláne, a magyar európai parlamenti képviselőknek, ha majd ezzel is tudnak foglalkozni.

A második kérdés azzal kapcsolatos, amire lehet, hogy még elvi szinten nyilvános ülésen is lehet válaszolni: az Információs Hivatal - nyilván a Külügyminisztérium felügyelete, irányítása alatt - általánosan milyen gyakorlatot folytat a diplomaták, európai parlamenti képviselők védelmével kapcsolatosan, és ezzel kapcsolatosan a kormány számára, a Külügyminisztérium számára milyen rendszerességgel tár fel kockázati tényezőket. Ezt most egyelőre általánosságban kérdezem, nyilván zárt ülésen az Információs Hivatal vezetőjéhez konkrét kérdés is el fog hangozni; most így általánosságban, hogy körülbelül itt mi a teendő, mi a protokoll, mikor van a biztonsági kockázatnak az a szintje, amikor érdemi beavatkozásra lehet szükség. És, mondom, ez nemcsak a konkrét ügyre vonatkozik, ez úgy általában egyelőre. Köszönöm szépen, nekem ez a két kérdésem lenne.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még kérdése valakinek? *(Nem érkezik jelzés.)* Amennyiben nincsen, akkor nekem még lenne három. Az első ezek közül: miniszter úr említette, hogy hétszázegynéhány tájékoztató anyagot kapott ön is az Információs Hivataltól a tavalyi évben. Én emlékszem rá, hogy bizottsági elnökként mikor kaptam meg az első tájékoztató anyagot azzal kapcsolatban, hogy Kínában felütötte a fejét ez a bizonyos koronavírus-járvány, még állt a karácsonyfa tavaly. Az lenne a kérdésem, hogy ön mikor olvasott először a koronavírus-járvány kínai kirobbanásáról, mikor szerezte ezek alapján a tájékoztatók alapján az első információit azzal kapcsolatban, hogy a földgolyó egy másik pontján nagyon komoly egészségügyi vészhelyzet áll fenn, és külügyminiszterként, kormánytagként mikor tette meg az első lépéseket annak érdekében - a kettő között mennyi idő telt el -, hogy Magyarország minél hatékonyabban tudjon megküzdeni a világjárvány okozta kihívásokkal.

A második kérdésem az - ha már Kárpátalja szóba került -, hogy a tegnapi nap folyamán a kárpátaljai sajtóban megjelent az a hír, hogy néhányan ciánnal akarták megmérgezni Beregszász lakosságát, ezt a ciánt az ivóvízhálózatba bejuttatni. Különböző feltételezések láttak napvilágot azzal kapcsolatban, hogy ki és miért akarta ezt megtenni. Míg idetartottam a bizottsági ülésre, akkor olvastam, hogy az SZBU cáfolta ezt az értesülést. Az lenne a kérdésem, hogy önök milyen információkkal rendelkeznek ezzel kapcsolatban, meg tudják-e nyugtatni a bizottság tagjait, illetve a közvéleményt azzal kapcsolatban, hogy a kárpátaljai magyarok biztonságban vannak-e. Ha megerősítik ezt a mérgezési kísérletet, akkor pedig az lenne ehhez kapcsolódóan a kérdésem, hogy milyen lépéseket tettek annak érdekében, hogy kiderüljön az igazság.

A harmadik kérdésem Ungár képviselő úr által már említett néhány nappal ezelőtti brüsszeli ügyszóhoz kapcsolódik. A miniszter úrtól kérdezem, hogy mennyire tartja kielégítőnek az Információs Hivatal működését, már abból a szempontból vizsgálva ezt a kérdést, és még véletlenül sem megkérdőjelezve az ön igazmondását, hogy külügyminiszterként a sajtóból értesült erről a bizonyos a dolgról. Maga az esemény, ha minden igaz, akkor két héttel ezelőtt, pénteken történt, a sajtóban pedig ez kedden jelent meg emlékeim szerint, tehát jó néhány nap eltelt a kettő időpont, illetve esemény között. Mennyire tartja problémásnak azt, hogy ön külügyminiszterként, az Információs Hivatal politikai irányításáért felelős miniszterként három nappal később tudta meg ezt a bizonyos történetet? Első körben ennyi kérdésem lenne. Köszönöm szépen.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm az együttműködést méltató gondolatokat. A magunk részéről azon leszünk, hogy a jövőben is ez az együttműködés a hivatal, illetve az önök bizottsága között zökkenőmentesen menjen tovább.

Ami a déli határra helyezett migrációs nyomást illeti, a következőt tudom önöknek mondani. Törökországban körülbelül 4 millió migráns tartózkodik. A 4 millió migránsnak körülbelül a 0,1 százaléka regisztrált módon táborokban, a többiek gyakorlatilag félig-meddig, többé-kevésbé integrálva, alapvetően a török állam ellátására és segélyeire hagyatkozva, a táborokon kívül, a közösségekben élnek.

Az Európai Unió kétszer 3 milliárd euróról kötött szerződést Törökországgal. A törökök 3,9 milliárd euró kifizetéséről beszélnek, az Európai Unió 4,2-4,3 milliárd euró leszerződéséről, allokálásáról, tehát itt már a szavak szintjén is varázslat zajlik, de a lényeg az, hogy az se hat, és már bőven túl vagyunk azon az időponton, amikor a szerződés értelmében, úgy értem, hogy az Európai Unió és Törökország között kötött szerződés értelmében a 6 milliárd eurót ki kellett volna fizetni Törökországnak.

A törökökkel szembeni európai uniós politikáról önök nyilvánvalóan széles körű információkkal rendelkeznek, és láthatják, hogy Törökországot és annak török emberek által megválasztott vezetőit folyamatos politikai támadások alatt tartják, és ez a török vezetés szimpátiájával nem találkozik nyilvánvalóan. Azt gondolom, ez egy veszélyes politika, hogy míg az egyik kezünkkel letesszük a török elnök kezébe, jóindulatába az Európai Unió biztonságát - mert ez történik, ugyanis a török elnökkel való megállapodáson túl fizikai infrastruktúra először itt van a magyar határon -, a másik kezünkkel, hogy is mondjam, kicsit a képzavar tekintetében vagy azzal párhuzamosan pedig Törökországot folyamatosan politikai és egyéb típusú nyomás alatt tartja az Európai Unió; ez szerintem nem helyes és veszélyes is.

Szerintem az sem helyes, hogy egyes európai országok vezetői másként beszélnek a Törökországhoz fűződő európai kapcsolatokról akkor, amikor magunk között vagyunk, meg akkor, amikor ott vannak a törökök. A törökök most már huzamosabb ideje tagjelöltek, tehát csatlakozási tárgyalások zajlanak Törökországgal, és ha most jól emlékszem, akkor a 35-ből talán 16 tárgyalási fejezetet meg is nyitott az Európai Unió Törökországgal. Most ehhez képest vannak olyan országok az Európai Unióban, amelyek egyértelműen azt gondolják, hogy Törökországot nem szabad felvenni, mondják ezt akkor, amikor ülünk 27-en az asztal körül, majd amikor nyilvánosság elé kerül az ügy, vagy ott vannak a törökök, akkor ilyen mondatok soha nem hangzanak el. Ez szerintem probléma, mert az európai szomszédság egyik legnagyobb és legerősebb gazdaságával rendelkező országról beszélünk, akinek ráadásul a biztonsági aspektus szempontjából is fontos szerepe van. Tehát én azt gondolom, hogy az őszinte, egyenes politikának kellene átvennie a mostani politika helyét Törökország irányában, mert ebből még könnyen baj is lehet.

Arról nem beszélve, amit az elején mondtam, hogy Európa szomszédságában zajló egyik konfliktus ügyében sincsen megoldás irányába mutató folyamat, Szíriával sem egyelőre, és a Szíriából történő kiáramlás bármikor kaphat újabb lendületet, főleg, ha figyelembe vesszük azt, hogy a török-szír határ túloldalán mennyi belső menekült él, már úgy érve, hogy a szír oldalon.

De van itt még egy veszély, amire szeretném felhívni az önök figyelmét. Ez nem kapott nagy nyilvánosságot, de szerintem a veszélyessége konkurál az eddig tárgyaltakkal: ez pedig az úgynevezett poszt-cotonou-i megállapodás. Ugye, 20 esztendővel ezelőtt, 2000-ben az Európai Unió kötött egy migrációs és gazdasági együttműködési megállapodást, azt hiszem, 79 afrikai, csendes-óceáni és karibi országgal. Ezt most az Európai Bizottság megújította, és hétfőn fanfárok közepette, önmagának érdemeit nem elvitatva, adott beszámolót az Európai Bizottság nemzetközi fejlesztésekért felelős biztosa arról, hogy milyen szuper, hogy sikerült újratárgyalni a szöveget ezzel a 79 afrikai, csendes-óceáni és karibi országgal, amely hangsúlyosan beszél a migrációról, a migrációt egy pozitív folyamatként írja le, a migráció biztonsági aspektusáról egy árva kukkot nem szól, a migráció fontosságát hangsúlyozza az európai országok szempontjából, nem megemlítve azt, hogy itt vannak olyan országok, amelyek ezzel nem értenek egyet, és nem hangsúlyozva azt, hogy egyébként minden migrációs politikai döntés tagállami hatáskör.

Tehát gyakorlatilag a poszt-cotonou-i megállapodás szellemisége már majdnem ott van, sőt talán el is éri az ENSZ globális migrációs paktumjának szellemiségét. Volt egy egyeztetés lengyel-máltai-magyar körben, ugye, ezek azok az országok, amelyek nem teljesen elégedettek, hogy finoman fogalmazzak, ezzel a megállapodással, ennek a Külügyek Tanácsának ülésén is hangot adtunk. Csak szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét arra, hogy mivel ez egy ilyen nagy nemzetközi technokrata

megállapodásnak tűnik, nem üti meg a nyilvánosság érdeklődési küszöbét, de legalább annyira veszélyesnek tartom, mint a törökökkel kapcsolatos európai politikát.

Ami a romániai választást illeti, tisztelt képviselőtársaim, szerintem tudok itt nyílt ülésen is választ adni. Először is, ami a kis turbulenciát okozó magyar diplomáciai szerepvállalást illeti, én nem a Szocialista Párt szempontjából szeretném megközelíteni a kérdést, mert nem szeretek külpolitikai kérdésekbe magyar pártpolitikát keverni, hanem inkább a romániai szereplő részéről.

Tehát engem az a Victor Ponta támadott meg a román belügyekben történő beavatkozással, aki 10 ezer ember előtt mondott beszédet a Budapest Arénában 2013-ban. És ezt nem az őt meghívó párt, hogy is mondjam, szemére szeretném vetni, mert az az önök dolga, hogy kit hívnak meg, csak én Victor Ponta szempontjából közelítem ezt meg, hogy más szemében a gerendát, sajátban a szálkát se. Én nem gondolom azt, hogy bármilyen nemzetközi vagy európai, vagy nemzeti joggal ellentétes lenne az, sőt nemzetközi jogszabályok garantálják, hogy a nemzeti közösséggel való kapcsolattartás adott az anyaország számára. Abban, hogy a magyar szavazókat arra buzdítottuk, hogy menjenek el szavazni, vegyenek részt a Románia jövőjéről szóló döntésben mint román állampolgárok, megmondom őszintén, én nem látok semmifajta problémát.

Az, hogy az RMDSZ mögött pedig egy magyar egység jött létre, szerintem világosan mutatja azt, hogy ahol egységes nemzeti képviselőt tud létrehozni, ott sokkal nagyobb esély van arra, hogy az adott nemzeti közösség életét befolyásoló döntésekre hatással tudunk lenni. Érdemes megnézni a kárpátaljai, a felvidéki, a vajdasági, erdélyi, székelyföldi struktúrákat, és azok alapján szerintem a tanulság egyértelműen levonható.

Most ami a román parlament összetételét illeti, még egy kérdés nem dőlt el teljes egészében, amíg az utolsó szavazatot meg nem számolják legalábbis. Ez pedig az, hogy a volt köztársasági elnök, Băsescu elnök úr pártja bejut-e a parlamentbe vagy sem. Erről már hirdettek eredményt háromszor eddig: egyszer arról, hogy nem jutott be, aztán arról, hogy mégis bejutott, most megint úgy áll, hogy valószínűleg nem jutnak be. Ha nem jutnak be, akkor a román választási törvény értelmében megnő az úgynevezett újraosztott mandátumok száma, ugyanis az ottani szabályok szerint a parlamentbe be nem jutott pártokra leadott szavazatokat egy bonyolult rendszer szerint osztják újra, és az változtathat nem az arányokon, de a számokon. És azzal, hogy Victor Ponta pártja sem tudta megugrani - dacára minden igyekezetének - az 5 százalékos küszöböt, annak ellenére sem, hogy ott egy pártegyesülés is történt, a Taricanu vezette, mondjuk úgy, hogy liberálisnak nevezett párttal, ezáltal több mint 14 százaléknyi fel nem használt szavazat maradt, aminek az újraosztása zajlik. Az látszik a szavazati arányokból, hogy a választást megnyerő párt vezetésével nagyobb kihívásokba ütközhet többség létrehozása, mint a választást megnyerő párt részvétele nélkül létrehozott esetleges koalíció esetében. Ezt most, kérem a képviselőtársaimat és a minket néző román kollégákat is, hogy politológiai leírásként és semmiképpen se politikusi állásfoglalásként értelmezzék, egyszerűen csak a számokból mint politikával foglalkozó ember nagyjából ezt tudjuk kiolvasni.

Ami az AUR nevű párt bekerülését illeti: abban nem vagyok biztos, hogy volt IH-jelentés, de talán volt -elemzés egy általános folyamatról, amely általános folyamat abba az irányba mutat, hogy a mostani rendkívüli körülmények a struktúra nélküli, egyszerűen csak összegrúndolt, alapvetően protestre építő, szervezett tagsággal nem rendelkező politikai formációk számára a politika frontvonalában történő megjelenését lehetővé teszik. Ennek voltak már előképei, mert Olaszországban az Öt Csillag Mozgalom sem egy klasszikus struktúrával rendelkező párt, Csehországban a

Kalózpártot is ebbe a kategóriába sorolják. És mivel nem akarok elrontani semmilyen szomszédos országi viszonyt, nem Románia az első olyan ország, ahol jelentős parlamenti képvisellel rendelkezik a szomszédos országok közül olyan párt, amelynek igazából a pártszerúsége vagy struktúrája nem emlékeztet a klasszikus struktúrára.

Az AUR nyilvánvalóan Romániában mindig könnyen elővehető, könnyen alkalmazható magyar kártyára épített. Már úgy értem, hogy a magyarokkal szembeni fellépésre épített. És szerintem az is hozzájárult ehhez az eredményéhez - legyünk korrektek, és mondjuk el -, hogy a magyarellenes politika a választási kampányban egyetlen tradicionális román párt programjában sem jelent meg olyan hangsúllyal, mint amitől adott esetben tartani lehetett, vagy mint amit adott esetben korábban láthattunk. Tehát ha most egyszerűen akarok fogalmazni a magyar kártya nem került kijátszásra a klasszikus pártok részéről a román parlamenti választáson, és ez hagyott némi teret ennek a ki nem játszott politikának a felhasználására, illetve betöltésére. Tehát szerintem az AUR szereplésében, jelentős eredményt elérő szereplésében, amely felülmúlja még az exit poll eredményeket is, körülbelül kétszeresével, szerepet játszott egyrészt a pandémiából következő frusztráltság, az elégedetlenség, a román rendszerben meghozott döntésekkel szemben szinte mindenki elégedetlen volt, iskolák bezárása, piacok bezárása, még a magyar nyilvánosságba is begyűrűztek ezek a politikai viták, ez leöntve egy erős nacionalista, magyarellenes felhanggal tudott hozni körülbelül 9 százalékos a román parlamenti választáson. Mi ezt látjuk.

Az, hogy Moldovával való egyesülés hogyan illeszkedik a nemzetközi jogba: ezzel szerintem versenyképes fontosságú az a kérdés, hogy erről a moldávok mit gondolnak. Mert a románok részéről már nagyon sokat hallottunk erről, de a moldávok véleményét sose írják utána. Ezt néhány óra múlva meg fogom tudni, mert innen majd Kisinyovba repülök, és az elnökkel, a miniszterelnökkel és a külügyminiszterrel is találkozom. Ott, hogy is mondjam, nyilván minden politikai kérdés ilyen, de azért ez nem egy százszázalékos megítélésű kérdés, maradjunk ennyiben, és nem kockáztatva szomszédos országokkal való viszonyt.

Ugyanakkor azt látom, hogy a román parlamenti választásból kirajzolódó koalícióépítési lehetőségek reményt adnak arra, hogy egy ilyen nacionalista jellegű párt ne kapjon kormányzati funkciót. Ezt némiképpen erősíti az is, hogy ők is ezt nyilatkozták. De ezt már láttuk, hogy valaki a koalíciós tárgyalásokat megelőzően azt mondja, hogy ő nem lesz kormányon, aztán utána pedig kormányra kerül, de talán ennek az elkerülése az most egy lehetséges forgatókönyv.

Elnök úr kérdésére - és nem felejtettem el a második kérdést, csak elnök úr is kérdezett róla, és azt hagynám a végére - a következőt tudom mondani: remélem, egyformaképpen emlékszünk, 2020. január 24-én született az első átfogó elemzése az Információs Hivatalnak a koronavírus megjelenéséről. Mi utána egyből nekiálltunk a Kínában ott tartózkodó magyar emberek felkutatásának és felkeresésének. Ugye, van egy konzuli védelmi adatbázis, de sajnos minden igyekezetünk dacára a konzuli védelmi adatbázisban szereplők és ténylegesen az ország területén tartózkodók nem mindig fedik egymást teljes egészében. Felkutattuk, hogy hányan élnek Vuhanban, hányan élnek a kifejezetten veszélyeztetett területeken, és megindítottuk egyből azokat a mentőakciókat nemzetközi együttműködésben, amelyekkel végül is sikerült minden olyan magyar állampolgárt elhozni Kínából, akik szerettek volna eljönni. Nem volt egyszerű, ugyanis emlékezhetnek rá, a légi közlekedés korlátozása és a vírussal szembeni védekezési intézkedések bevezetése nem tette egyszerűvé ezt a folyamatot. De a jelentés megkapását követően azonnal az ott élő magyar emberek felkutatását

megkezdtek, hazaszállításukat pedig, aztán önök is értesülhettek róla, akik akarták és akik kérték, elvégeztük.

Ami a ciánnal való mérgezés kárpátaljai eseményeit illeti, talán még egy dolgot szeretnék előljáróban elmondani. Az SZBU által a KMKSZ székháza, Brenzovics László otthona, a Kárpátaljai Magyar Főiskola és az Egán Ede Alapítvány irodáival szembeni agresszív házkutatást követően a Youtube-ra felkerült egy videó, amelyen egy ukrán nacionalista szervezet képviselője náci karlendítés kíséretében teszi közkinccsé gondolatait, amelyek értelmében ismerik a magyarokat, tudják, hol laknak a gyerekeik, és majd el fognak jönni értük. Ezzel kapcsolatban nyomozást indítottak az ukrán szervek, és hogy, hogy nem azt az eredményt közölték velünk, hogy ez egy külföldi provokáció volt. Pont úgy, emlékezhetnek rá a tisztelt képviselőtársaim, mint amikor a KMKSZ székházát felrobbantották, ugye, arról is kiderült, hogy természetesen nem ukrán emberek voltak, hanem külföldi provokátorok. Most is ezt az információt kaptuk.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a NATO külügyminiszteri tanácskozásán múlt héten, az EBESZ külügyminiszteri tanácskozásán szintén múlt héten és az Európai Unió külügyminiszteri tanácskozásán tegnapelőtt felhoztam ezt a kérdést, kértem a szolidaritás kinyilvánítását a barátainktól, különös figyelemmel arra, ha valamilyen aktivistákkal szemben több ezer kilométerre innen valamilyen jogsértés történik, akkor kétórás határidővel az Európai Unió azonnal közleményt ad ki, és ha valaki ahhoz nem csatlakozik azonnal, akkor azt európaiatlannak minősítik. Ehhez képest itt, az Európai Unió szomszédságában zajlik egy alapvető emberi jog, a nemzeti kisebbségek jogának alapvető megsértése és senki nem szól egy árva szót sem. Ahogy most önök nem reagálnak, pont így nem reagált senki. Egyedül a horvát külügyminiszter szólalt fel mind a NATO, mind az Európai Unió külügyminiszteri tanácsülésén, megtámogatva az álláspontunkat azzal, hogy a kisebbségi jogok valóban olyan emberi jogok, amelyek érvényesüléséért mindent meg kell tenni.

Az EBESZ-nek az idei év végéig albán elnöksége van, az albán miniszterelnököt és az albán külügyminiszter-kollégát is arra kértem, hogy az EBESZ speciális megfigyelő missziója, amit mi fizetünk, tagállamok - nekünk van húsz megfigyelőnk egyébként magyaroknak -, legyen kedves, ne csak a legalapabb feladatait lássa el, hanem most menjen el Kárpátaljára és vizsgálja meg, hogy mi zajlik. Nagy nehezen elmentek, majd jött a jelzés, hogy ők a magyar nemzeti közösség tagjaival nem kívánnak kapcsolatba lépni. Ekkor beszéltem újra az albán kollégákkal, majd az albán miniszterelnök közbelépésére végül is a KMKSZ alelnökével és a Kárpátaljai Magyar Főiskola rektorával, Barta úrral, illetve Orosz Ildikóval személyes interjú keretében felvették a kapcsolatot. Ezt csak a nemzetközi szervezetek elfogultságára és az általuk alkalmazott kettős mércére szeretném példaként felhozni.

Elnök úrtól engedélyt szeretnék kérni arra, hogy kettébontsuk a választ, a főigazgató úr fog önöknek a zárt ülésen néhány részletet még elmondani. Én azt tudom önöknek mondani, hogy két ember őrizetbe vételére került sor abból az ötből, akik az elkövetést tervező fiatalok köréhez tartoztak. Van néhány konkrét műveleti információnk, ezt a főigazgató úr meg fogja önökkel osztani majd a zárt ülésen.

És akkor, ha megengedik, elnök úr és a képviselő úr kérdésére szeretnék rátérni a brüsszeli magánrendezvény, hát eseményeinek értékelésére semmiképpen sem, viszont az önök kérdésére szeretnék válaszolni.

Az önök kérdésére a válasz egyszerű, mert törvények szabályozzák, mondjuk úgy egyszerűen, a titkosszolgálatok működését, és világosan leírják, hogy mely titkosszolgálatnak mi a feladata, de még szigorúbban, hogy mi a joga, mi tartozik a

feladat- és hatáskörébe. A nemzetbiztonsági törvény arról szól az Információs Hivatal vonatkozásában, hogy a hivatalnak el kell látnia a kormányzati tevékenység szempontjából fontos, külföldön található magyar szervek és létesítmények biztonsági védelmét, és ez, mondjuk így, a nemzetbiztonsági védelem, egyszerűen fogalmazva, a külképviseletekre, az ott dolgozó diplomatákra és munkatársakra terjed ki. Önök ezt pontosan jól tudják, én azt gondolom, tehát a nemzetbiztonsági törvény rendelkezése ebből a szempontból világos. Én értem, hogy a közvéleményben ez úgy jön le, hogy fú, hát titkosszolgálat, külföldön történt valami, na akkor az Információs Hivatal, de nyilván önök jól tudják, hogy ez nem így van.

Az Európai Parlament nem magyar intézmény, kívül esik a magyar joghatóságon, az európai parlamenti képviselőkkel kapcsolatban pedig az IH-nak semmilyen - semmilyen! - hatásköre nincsen, ezt nyilván önök is pontosan jól tudják, még akkor sem, ha itt nyilván magyar állampolgárokról beszélünk.

Na most, van az a jogintézmény, amit nemzetbiztonsági ellenőrzésnek hívnak. Nemzetbiztonsági ellenőrzést az Információs Hivatal végez, de csak a saját munkatársai körében. Tehát itt ilyen korábbi, jogos felháborodást kiváltó ügyekben is elő akarták venni az Információs Hivatalt, de még a külföldön szolgálatot teljesítő magyar diplomaták esetében sem az Információs Hivatal joga, feladata és kötelessége a nemzetbiztonsági ellenőrzés, de ezt önök nyilván jól tudják, mert ebben a bizottságban tevékenykednek, pontosan tudják, hogy a törvény értelmében ez nem az IH joga, feladata és kötelessége. És ugye, a nemzetbiztonsági ellenőrzésen keresztül van lehetőség arra, hogy az életvitellel kapcsolatos, hogy is mondjam, információk vagy jelenségek értékelésre kerüljenek. Tehát ilyen típusú információ nem képződik az Információs Hivatalnál, tekintettel arra, hogy ilyen típusú tevékenységet és ellenőrzést az Információs Hivatal nemcsak hogy nem végez, de nem is végezhet.

Az Információs Hivatalnak az a feladata külföldön, az is a feladatai közé tartozik, most ami itt releváns ebből a szempontból külföldön, hogy a magyar állam szerveit - és ez alapvetően a nagykövetségeket jelenti fizikailag külföldön - érintő esetleges titkosszolgálati háttérű, indíttatású akciókat felderítse, azok leszerelésében részt vegyen, jelezze és a többi, és a többi, de itt nem ilyen esetről van szó.

Tehát ezért szeretném legalább önöket arra kérni itt a Nemzetbiztonsági bizottságban, akik szakértői ennek a témának, hogy ha ebből a szempontból nézzük - és most nyilván nem a politikai aspektust nézzük, nem a történést nézzük, mert most nyilván nem gondolom, nem hiszem, hogy önök azt itt meg akarják vitatni velem -, ha ennek a szolgálati háttérét nézzük, akkor önök pontosan tudják, hogy az Információs Hivatalnál ebből a szempontból semmifajta információnak nem kellett, sőt nem szabadott volna keletkeznie. És igen, elnök úr, ebből fakadóan én mint ebben az ügyben semmilyen hatáskörrel nem rendelkező titkosszolgálatot felügyelő miniszter akkor értesültem erről az esetről, mint önök.

És most nézzük a másik aspektust, nem mint szolgálatot felügyelő miniszter, hanem külügyminiszter. Egy külföldön rendőrségi eljárás alá vont magyar állampolgár esetében, ha a rendőrségi intézkedés elér egy szintet, akkor arról a nagykövetség értesítést kap, függetlenül attól, hogy hívják az illetőt, mi a beosztása. Ha magyar állampolgárként valaki a rendőrségi intézkedés egy bizonyos fokán túli intézkedések alá esik, akkor arról értesíteni kell a konzuli jogérvényesítés miatt a nagykövetséget. Ilyenre nem került sor, tekintettel arra, hogy nem került sor letartóztatásra, nem kellett konzuli segítséget nyújtani. Ha önöket mint egyszerű magyarok állampolgárokat igazoltatják bárhol, szerte a világon, és mondjuk, kapnak valamilyen pénzbüntetést, az nem kerül a nagykövetség látókörébe semmilyen módon, arról nem kell hogy az adott

ország hatóságai értesítsék a nagykövetséget. Ugye, ezt nem kérdezték, de szeretném ezt is elmondani önöknek, hogy a nagykövetséget semmilyen formában semmilyen belga hivatalos szerv vagy magánszemély nem értesítette - ezt tudom önöknek mondani. Zárt ülésen se tudnék többet mondani, mert valóban ez a helyzet. Tehát akkor értesültem erről a hírről, amikor a gazdasági bizottsági meghallgatásomon - emlékszem, a képviselő úr is ott volt - elhagytam a bizottsági ülés termét, és akkor nyomtak a kezembe egy ilyen hírt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e még kérdés, észrevétel? *(Jelzésre:)* Molnár képviselő úr, parancsoljon!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelettel miniszter úr, nagy érdeklődéssel hallgattam a magyar nemzeti kisebbségekkel kapcsolatos európai uniós és más államok passzivitását. Ebben tényszerűen egyetérték önnel, ez felháborító, azt azonban, azt hiszem, másképp látjuk, hogy mi lehet ennek az oka. Ezért kérdezném miniszter urat, hogy ön mint külügyminiszter, de inkább mint kormány - tehát nem szűkíteném, hiszen a magyar állam megítélése csak nagyon részben függ a Külügyminisztériumtól. Azt hiszem, általánosan egy kormány tevékenysége mögött sok történelmi és történeti ok lehet, de mégis mi lehet az oka, hogy az elmúlt 10-12 évben igencsak romlott az Európai Unió és más nemzetközi szervezetek érzékenysége a magyar kisebbségek ügyeire? Ebben nem kéne valamit esetleg ennek a kormánynak másképp csinálnia, hogy legyenek szövetségeseink, ne csak a horvát, nem tudom, külügyminiszter vagy miniszterelnök, esetleg ne csak a posztszovjet államoknak valamilyen vezetői legyenek, akik néha felismerik a magyar ügyet, hanem, mondjuk, jó példaként a Horn- vagy Medgyessy-kormány idejében működő európai szervezetekkel való együttműködés kapcsán nagyobb érzékenység legyen a magyar ügyekre?

Ön azt nagyon szabatosan és korrektül feltárta, hogy milyen passzivitás és milyen furcsaságok vannak akkor, ha a magyar nemzeti kisebbségekkel kapcsolatosan kéne fellépni. Nagyon érzékletesen mutatta be, hogy ez elfogadhatatlan, és ennek nyilván vannak olyan okai, amelyek messzebbre vezetnek, mint az aktuális magyar kormány. Azt hiszem, legyünk objektívek, ezt talán el kell ismerni, hogy némi konfliktus a történelmünkben, a XIX-XX. századi történelmünkben meg különösen fakad, de nem lehetne többet tenni, hogy ez megváltozzon? Mert valahogy azt látom, hogy ez a helyzet nem javul, ámde romlik, ahogy szokták így mondani. Ebben milyen felelőssége van a kormánynak és ehhez képest nyilvánvalóan önnek is mint külügyminiszternek, bár kevésbé szűkíteném erre. Én azt komplexen kérdezném, hogy mi a magyar kormányzati politika.

A második üggyel kapcsolatban nyilván a zárt ülésen fogok majd még kérdezni, de közben a jogszabályi elhatárolás alapján kétségtelenül igaz az az állítás, hogy a nemzetbiztonsági szervek közül az Információs Hivatalnak például az európai parlamenti képviselőkkel elméletileg nincsen dolga, a biztonsági elemzést sem ők végzik. Ámde minden nemzetbiztonsági szervnek a magyar nemzet szuverenitásának a védelme, őrködése feladata általánosan, azt hiszem, ez a legfontosabb alapelv. Ha ilyen történik, és ez vonatkozik a katonai nemzetbiztonsági szervekre is, ha olyan események észlelhetőek, amelyek Magyarország szuverenitását, tekintélyét, diplomáciai, politikai megítélését alapvetően befolyásolni tudják, én azt gondolom, ilyen helyzetben ez mindennél előbbre való. Ez egy olyan általános elv, amely alapján azért, azt gondolom, bonyolultabb a felelőssége az Információs Hivatalnak. Nem erre az egyedüli ügyre gondolok, ezzel kapcsolatosan nyilván a zárt ülésen lesz egy-két kérdés.

Általában csak arra hívnám fel tisztelettel a figyelmet, hogy az ilyen típusú elhatárolások, amelyek azt jelentik, hogy miért nincsen felelőse egy ilyen helyzetnek - jogilag azt sem zárom ki, hogy ilyen értelemben joghézag van, mert ha feltesszük, hogy nem az IH feladata, vélelmezem, hogy az AH is azt fogja mondani, hogy ebben a formában ott illetékeség, hatáskör hiánya van, most mondom, a KNBSZ, nem beszélve az egyéb szervezetekről. Tehát ha olyat észlelnek magyar állami szervek, köztük nemzetbiztonsági szervek, annak az esélyét látják, hogy ilyen mértékű külpolitikai, külügyi, diplomáciai vagy a nemzet megítélését befolyásoló esemény van, akkor azt gondolom, ezek az elhatárolások talán lehet, hogy jogilag akár még rövid távon megállják a helyüket, de szerintem tartalmilag nem. Tehát ilyen esetben, azt gondolom, mindennél előbbre való, hogy ezeket a kockázati tényezőket csökkentjük, no pláne, ha esetleg ezzel kapcsolatosan bármilyen hírforrásból valamiféle előzmények lehettek ebben az ügyben. Nem találgatnék, és azt gondolom, nem is miniszter úrral kell elsősorban ezt megbeszélni, majd a főigazgató úrtól, ha lesz rá lehetőségünk, akkor kérdezzük. És próbálunk objektívek maradni, mert távol álljon az a vélekedés, hogy akkor itt most önmagában a Külügyminisztérium meg az IH felelős, de az, hogy mindenki azt gondolja, ebben nincsen hatásköre, az Európai Parlamentet védő nemzetközi titkosszolgálatnak vagy az ENSZ-nek vagy a galaktikus tanácsnak lett volna a feladata ennek a megoldása, az meg szerintem nem helytálló.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Ungár képviselő úr, parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Miniszter úr, én mindent meg fogok tenni, hogy a polgári neveltetésem keretei között maradjak, de értelemszerűen a jogszabályokban elmondottakkal kapcsolatban igaza van. Ugyanakkor én ennek a magánéleti rendezvénynek a kontextusát ismerem, és az a helyzet, hogy egy körözött csaló által szervezett ilyen jellegű rendezvény, ahol kábítószerek megjelennek, amelyben részt vesz egy ész és - ha jól tudom - kettő lengyel diplomata, illetve egyéb, védetség alatt lévő személy, erről akkor is kell a szolgálatoknak tudniuk, ha Gipsz Jakab magyar állampolgár vesz részt, ugyanis ez egy Brüsszel-típusú nemzetközi politikával foglalkozó helyen mindig szolgálati dolog. És én tudom, hogy ezt a tényt önnek nem kell elmondani, hiszen ön nálamnál sokkal jártasabb a szolgálatok működésében. Tehát ahol ilyen jellegű rendezvények folynak - így van ez Magyarországon is, így van ez Brüsszelben -, ezek szolgálatilag védett, illetve szolgálatilag kezelt információkkal lévő rendezvények.

És ne felejtjük el, hogy Szájer képviselő úr a férje egy jelenleg hivatalban lévő magyar alkotmánybíró. Tehát itt azért nemcsak abból a szempontból kell megvizsgálni, hogy ő mint EP-képviselő milyen jogállással rendelkezik, hogy ki védi, hanem egy magyar alkotmánybíró férje. Tehát az alkotmánybíró családtagjaként is felmerül, hogy milyen védeettséget vagy milyen kezelést kell a titkosszolgálatnak végeznie.

Molnár képviselőtársammal egyetértve: majd lesznek konkrét kérdések, hogy magával az eseményekkel kapcsolatban milyen más titkosszolgálat avatkozhatott be, és egyéb kérdések is felmerülnek. De, és tényleg mély tisztelettel fogalmazom ezt meg, talán Gruevszki úrral folytatott nem feltétlenül sikeres fedett találkozó után, amiben részt vett az Információs Hivatal, ez nem biztos, hogy a magyar állampolgároknak azt az érzést kelti, hogy az Információs Hivatalra által elköltött adóforintok mindig a legjobban hasznosulnak.

ELNÖK: Köszönjük szépen, Ungár képviselő úr. Kevés dolog van, én azt gondolom, amiben meg tudunk egyezni mi egymással ketten, miniszter úr, de abban bizonyosan igen, hogy Szájer József utóbbi napokban nyilvánosságra kerülő ügye az ellentétes Magyarország mindenkori és mostani politikai érdekeivel. Ha pedig ez így van, akkor az ön által hivatkozott törvényhely logikusan ebből követően rossz, illetve nem megfelelő itt a szabályozás. Való igaz, hogy a magyar állam külföldön szolgálatot teljesítő szerveit kell az Információs Hivatalnak védenie, és való igaz, hogy az Információs Hivatalnak nem dolga az európai parlamenti képviselők ilyen értelemben védelme, illetve más tisztségviselők védelme, de ha ellentétes ez az eseménysorozat a magyar érdekekkel, és ilyen szituáció következhet mindebből, akkor nem tartaná-e helyesnek, hogy a nemzetbiztonsági törvényt akként módosítsuk, hogy az Információs Hivatalnak legyen dolga nemcsak a szervek védelme, hanem a tisztségviselőknek, illetve a képviselőknek is a védelme. Ez az egyik észrevételem.

A másik pedig az, hogy önnek az utóbbi napokban jutottak-e olyan információk a birtokába, ami alapján ön egyértelmű álláspontra tud helyezkedni a tekintetben, hogy történt-e valamilyenfajta külföldi titkosszolgálati beavatkozás Szájer József ügyében. Itt a nyílt ülés, ha akár csak egy igent vagy nemet megenged, mi azt a választ is tisztelettel elfogadjuk. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Természetesen a parlamenti bizottságnak teljes egészében rendelkezésére állok, ezért ne vegye udvariatlanságnak, csak egy technikai kérésem volna, hogy majd az előzetesen az időrendre vonatkozóan történt megállapodást azért kérem, hogy tartsuk be, mert a bolgár miniszterelnök-helyettes közben megérkezett. De természetesen állok a rendelkezésükre, 9.30-ban egyeztünk meg amúgy is, tehát még van idő bőven.

A magyar kisebbségekkel szembeni érzékenységgel szeretném kezdeni, hogy időrendben haladjunk, és az itt kialakult konstruktív vitázási módot üdvözlöm, és nem kívánok attól elmozdulni, csak arra szeretném felhívni az ön figyelmét, tisztelt képviselő úr, hogy szerintem a szomszédos országok, magyar nemzeti közösségekkel szembeni sokszor negatív attitűdje nem függött össze a budapesti kormányzati összetétellel vagy politikával. Nekem az az alapvetésem, tisztelt képviselő úr - erről már beszéltünk, mert ön a Nemzeti összetartozás bizottságának is tagja, volt legalábbis egészen biztosan (*Dr. Molnár Zsolt: Most is.*), mert ott többször találkoztunk -, hogy szerintem a szomszédos országokkal fenntartott jó viszony az alapja annak, hogy az adott nemzeti közösség helyzete javuljon. És, mondjuk, Szerbia vonatkozásában nagyon komoly kompromisszumokat kötöttünk annak érdekében, hogy ma elmondhassuk, minden eddiginél jobb a helyzete a vajdasági közösségnek, sőt a szomszédos európai országok döntő többsége közel sem ad annyi jogot a magyar közösségnek, mint Szerbia, ahol, ugye, kormányzati tényező a magyar párt, ráadásul a vajdasági tartományi parlamentben, ha jól emlékszem, akkor a képviselők tizenegy-két százalékaival rendelkezünk, de mi adjunk - azon, hogy mi, most a magyarokat értem - az elnököt a szerb kormányzó párt gesztusának vagy politikai döntésének jóvoltából.

Szlovákia vonatkozásában. Nézze, én emlékszem arra a jelenetre, amikor nem mi voltunk kormányon, de a magyar köztársasági elnököt nem engedték át a komáromi hídon. És emlékszem arra a jelenetre is - és megint nem akarok politizálni, hanem politológiailag közelítem meg -, a Duna két oldalán ugyanolyan színezetű kormány volt, és mégis a párbeszédnek a minimális sansza sem volt meg. Persze, aki akkor miniszterelnök volt, már nem az ön pártjában politizál. De nem akarom ezt az ön

pártjának felróni, még véletlenül sem, csak azt akarom mondani, hogy politikai konstrukciótól független, és inkább a történelmi okokban - ahogy ön azt korrekt megemlítette - keresendő egyébként sokszor a magyarokkal szembeni attitűd. Vagy mondhatom önnek azt is, és ezt megint csak tényként tudom említeni, hogy nekünk bizony jobb volt a politikai típusú együttműködésünk egy baloldali román kormánnyal, mint egy azon pártcsaládba tartozó párttal, amely ahhoz a pártcsaládhoz tartozik, amelyhez mi is. És akkor megint a pártpolitikai kommentárokat nem nyitom ki. Tehát szerintem ez a kérdés összetettebb ennél, és én nem hiszem, hogy ha most megnéznénk azt, hogy amikor Victor Ponta 2013-ban ezen a bizonyos budapesti nagyrendezvényen volt vendég, akkor a magyarokról mondott-e pozitívabb dolgokat, mint most. És nem biztos, hogy akkor pozitívabb volt a véleménye a magyarokról, vagy pozitívabb tetteket hajtott végre. De azt vonjuk le itt tanulságként, hogy örömteli, hogy a Magyarországon egymással sokszor nagyon komoly vitában álló politikai erők is a megállapodás irányába tudnak elmozdulni akkor, amikor a határon túli magyar közösségek támogatásáról, segítségéről van szó. Metodikai vitáink mindig lesznek nyilvánvalóan, mert a gazdaságfejlesztési programok kapcsán is önök fogalmaztak meg alternatív véleményeket meg a többi ellenzéki párt is, de legalább van a megközelítésbeli hasonlóságunk.

Ami pedig az Információs Hivatal felelősségét illeti, tisztelt elnök úr és tisztelt képviselőtársaim, én természetesen tiszteletben tartom az önök véleményét, ugyanakkor megint csak a jogszabályokra kell felhívnom az önök figyelmét, amely jogszabályok létezését önök is elismerték nyilvánvalóan. Elnök úr felvetése, hogy adott esetben ez a konkrét esemény rávilágíthat-e arra, mondjuk úgy, hogy a nemzet biztonságával kapcsolatban munkát kifejtő szolgálatok tevékenységét jobban vagy másként kell körülírni, egy teljesen legitim felvetés. Ön mint a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke nyilvánvalóan ebből a szempontból felléphet kezdeményezőként, szervezhet konzultációkat.

Talán az még így a nyílt ülés keretében elmondható, hogy a többi szolgálattal már zajlanak konzultációk arról, hogy szükséges-e, és ha igen, milyen módon, milyen mértékben, milyen pontokon a magyar jogszabályi környezet megváltoztatása. Mert még egyszer szeretnék oda visszautalni, hogy önök, a Külügyi bizottság meg az ellenzéki pártok az Információs Hivatalt vették elő a közelmúlt egyik teljesen jogosan közfelháborodást kiváltó ügyében, amikor ugye, pedofil bűncselekmények derültek ki egy olyan nagykövetünkről, akit egyébként minden ellenzéki párt minden jelen lévő képviselője megszavazott a Külügyi bizottság ülésén a kormánypártiakkal együtt. Csak zárójelben szeretném ezt megjegyezni, hogy minden ellenzéki párt képviselője ott volt, és mind megszavazta a kormánypártiakkal együtt, és a mi előterjesztésünk volt. Tehát nem akarom itt a felelőséget nyilvánvalóan elhárítani, de a lényeg az, hogy abban az ügyben is az Információs Hivatalt vették elő, miközben a kiküldésre kerülő és külszolgálatot teljesítő nagykövet nemzetbiztonsági ellenőrzését nem az Információs Hivatal látja el. Hogy ez jó vagy nem jó, ebben most nem foglaltam állást, csak mondom, hogy jelenleg ezek a jogszabályok.

Én értem az önök igényét és elvárását, hogy egy ilyen esetben valaki tudjon valamit, valaki lépjen valamit, ezért még egyszer mondom, legitimnek tartom az elnök úr felvetését, és ha erről konzultációt szervez, akkor mi ebben szívesen veszünk részt. És gondolom, ha önök meghívják majd a társszervek képviselőit, nem hiszem, hogy negatív választ adnának egy ilyen felvetésre, de nyilván nem akarnám anticipálni az óálatuk majdan elmondottakat vagy nem elmondottakat.

Még egyszer mondom: az önök véleményét tiszteletben tartom, Ungár képviselő úrét is, aki egy magyar választott tisztségviselővel hozza összefüggésbe ezt a kérdést, lévén családtag, de szeretném jelezni, hogy annak a magyar választott tisztségviselőnek semmilyen ügye, védelme, átvilágítása nem tartozik azon hivatal hatáskörébe, amelyiknek a vezetője most itt ül. Tehát értem, amit mondanak, értem az igényüket is, értem a felvetés mögötti elgondolásaikat, legitimnek tartom őket, ezért szerintem helye van annak a kezdeményezésnek, amely egy ilyen típusú konzultációra vonatkozott, ha jól értettem az elnök úr szavait.

ELNÖK: A miniszter urat kérdezem, még a második kérdésemtől eltekintett, hogy titkosszolgálati operációkra vonatkozóan van-e bizonyíték a kezükben. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Igen, elnézést kérek, nem akartam megkerülni a választ. Itt azt tudom önnek mondani, hogy minden kétséget kizáró információ nem áll a birtokomban, találgatások és félinformációk vannak. Ezekről a főigazgató úr önöknek a zárt ülésen teljeskörűen tájékoztatást fog adni, különös tekintettel arra, hogy Ungár képviselő úr is említette, hogy nem csak magyar állampolgárságú személy vett részt azon az eseményen, amelyre utalunk itt folyamatosan, és nyilvánvalóan ez felveti az adott országok társszerveivel való együttműködést is, amely kapcsolatfelvétel és információcsere megtörtént. A főigazgató úr el fogja önöknek mondani zárt ülésen, hogy ezek eredményéről milyen információk keletkeztek.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ha és amennyiben nincsen kérdés, akkor a miniszter úrnak nagyon szépen köszönjük a megjelenést, a munkáját, illetve a korábbiakban említett meghívásának pedig majd igyekszünk eleget tenni, majd itt a bizottság tagjaival egyeztetni fogunk ennek a körülményeivel kapcsolatban. Nagyon szépen köszönjük, hogy itt volt, és válaszolt a kérdéseinkre.

A 2. napirendi pontban pedig az IH 2020. I. félévi tevékenységéről fogunk beszélni. Én arra teszek javaslatot a bizottságnak, hogy ezt már zárt ülésen tegyünk meg a minősített adatokra tekintettel. Ki az, aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Egyhangú igen. Köszönöm szépen. Zárt ülésen folytatjuk a munkát a földszint 93. számú teremben. Köszönöm szépen.

*(Az 1. napirendi pont tárgyalása befejezésének időpontja: 9 óra 25 perc
A bizottság a továbbiakban zárt ülésen tárgyal, melyről külön jegyzőkönyv készült.)*

Stummer János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Szűcs Dóra